

Rok ve Francii pohledem studentky

Jmenuji se Anna Janů, je mi 17 let a jsem studentkou Gymnázia dr. A. Hrdličky. Díky programu Rok ve Francii jsem měla možnost strávit uplynulý školní rok ve francouzském městě Rochefort v regionu Nová Akvitánie, kde jsem studovala na tamějším lyceu. Bylo mi umožněno si na vlastní kůži vyzkoušet fungování francouzského školního systému, život na internátu i v několika hostitelských rodinách. V tomto článku bych se s vámi ráda podělila o mé nově nabyté zkušenosti a zážitky.

Na počátku, když padlo rozhodnutí se do programu přihlásit, jsem si myslela, že nejtěžší část celého procesu bude projít ve zkouškách z francouzského jazyka a u přijímacího pohovoru, to jsem ale ještě netušila, že ta opravdová zkouška na mě čeká až potom.

Můj nástup na lyceu byl sice náročný, ale byla jsem plná očekávání, motivace, nových vjemů a měla jsem především hodně práce jak do francouzské školy, tak do té české, již jsem studovala na dálku, takže ani nebyl čas se nudit nebo smutnit. Během zvykání si na nový chod života mě neustále překvapovaly rozdíly mezi českým a francouzským gymnáziem: vyučovací hodiny dlouhé 55 minut, celková délka vyučování (v některých dnech trvalo i od 8 do 18 hodin), široký výběr seminářů, mezi nimiž byla například geopolitika nebo anglická literatura. Překvapila mě jídla ze školní kantýny, složená ze škály předkrmů, hlavních chodů a dezertů. Největším šokem, se kterým jsem ale počítala, byla odlišnost opravdové francouzštiny od té, již jsem v té době ovládala, takže než jsem byla schopna chápat výklad ve škole nebo se zapojit do konverzace s větším počtem lidí, trvalo mi to bezmála měsíc a půl. S touto jazykovou bariérou nebylo jednoduché

najít si kamarády, ale přesto se našli tací, kteří se mnou měli trpělivost, porozumět mi chtěli a během mého pobytu mi byli velkou oporou.

I hostitelské rodiny dělaly můj francouzský život veselejší, protože pracovní týdny byly velmi namáhavé a málokdy jsem si našla čas na sebe. Bylo příjemné o víkendech odlehčeně diskutovat na různých sešlostech a oslavách, objevovat francouzskou kulturu nebo prozkoumávat okolí, ať už pláže v okolí pevnosti Boyard, ostrov Aixi velká města jako La Rochelle, Nantes nebo Bordeaux.

Přestože mám na pobyt plno hezkých vzpomínek, nemohu se nezmínit i o těch méně příjemných, kdy jsem byla smutná, cítila jsem se osaměle, bez motivace pokračovat a chtěla jsem se vrátit zpět do Česka. Chyběl mi domov a moji blízcí nebo nastaly komplikace, a ne vždy bylo jednoduché najít řešení. Vše zlé je ale k něčemu dobré, začala jsem si více věřit, naučila jsem se spoléhat sama na sebe a zjistila jsem, že vydržím o dost víc, než jsem si myslela. Díky roku ve Francii jsem poznala plno skvělých, inspirativních lidí, rozšířila si obzory a zdokonalila si francouzštinu. Nebyl to ani zdaleka jednoduchý rok, ale jsem za všechno, co mi do života vnesl, moc vděčná.

Závěrem bych ráda poděkovala rodině a přátelům, kteří mě po celou dobu podporovali, a také vedení Gymnázia dr. A. Hrdličky a učitelskému sboru, že mi bylo dálkové studium umožněno.

Bon courage všem, kteří stojí před jakkoukoli velkou výzvou!

Anna Janů

